

Sygn. akt VII Ka 23/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Filipiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Piotra Miszczaka

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2017 r.

sprawy **T. S.**, ur. (...) w B., syna K. i C. z domu K.

oskarżonego z art. 207§1 kk, art. 245 kk w zw. z art. 12 kk i art. 190a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 25 października 2016 r., sygn. akt (...)

I zaskarżony wyrok uchyla i sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S. przekazuje,

III zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. S. kwotę 504 (pięćset cztery) zł tytułem opłaty za obronę z urzędu oskarżonego T. S. wykonywanej w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 115,92 (sto piętnaście złotych i dziewięćdziesiąt dwa grosze) zł tytułem podatku od towarów i usług od tej opłaty.

Sygn. akt. VII ka 23/17

UZASADNIENIE

T. S. został oskarżonego o to, że:

I w okresie od sierpnia 2011 roku do dnia 27 września 2013 roku w S., woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad konkubinę J. M., w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury w miejscu zamieszkania i w miejscu pracy, popychał ją, szarpał, uderzał i wykręcał jej ręce, niszczył sprzęty gospodarstwa domowego, nakazywał opuszczenie mieszkania, przymuszał do picia alkoholu, groził pozbawieniem życia, używając przy tym wobec wymienionej słów powszechnie uznanych za obelżywe i wulgarne,

t.j. o czyn z art. 207 § 1 k.k.

II w okresie od 6 listopada 2013 roku do 20 listopada 2013 roku w S., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru używał wobec świadka J. M. gróźb bezprawnych pozbawienia życia w celu wywarcia na nią wpływu i spowodowania zmiany złożonych w sprawie zeznań obciążających jego osobę,

t.j. o czyn z art. 245 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

III w okresie od 21 listopada 2013 roku do grudnia 2013 roku w S., woj. (...) nękał uporczywie J. M. w ten sposób, że nachodził ją w miejscu zamieszkania w miejscu pracy, domagał się wpuszczenia do jej mieszkania, zakłócając

wymienionej spoczynek nocny, naruszał jej nietykalność cielesną uderzając ją rękoma po ciele i popychając, znieważył wymienioną słowami wulgarnymi, wzbudzając u pokrzywdzonej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia.

tj. o czyn z art. 190a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w S. wyrokiem z dnia 25 października 2016 r. w sprawie (...)

I oskarżonego T. S. uznał za winnego zarzucanego mu w pkt I czynu, tj. przestępstwa z art. 207 §1 k.k. i za to na podstawie art. 207 §1 k.k. skazał go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II oskarżonego T. S. uznał za winnego zarzucanego mu w pkt II czynu, tj. przestępstwa z art. 245 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 245 k.k. skazał go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

III oskarżonego T. S. uznał za winnego zarzucanego mu w pkt III czynu, tj. przestępstwa z art. 190a §1 k.k. i za to na podstawie art. 190a §1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 §1 k.k.. w brzmieniu przepisów obowiązującym w dacie czynów, w zw. z art. 4 §1 k.k., połączył orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary i wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył obrońca oskarżonego i zarzucił mu

I obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na jego treść określonych w:

- art. 148 § 1 pkt 2 kpk, art. 132 kpk i art. 133 kpk, poprzez bezkrytyczne przyjęcie w protokole przez prowadzącą dochodzenie, pomimo wyjaśnień podejrzanego, iż nie posiada stałego zameldowania, wskazanego przez niego miejsca pobytu - miejsca zamieszkania byłej konkubiny, tj. S., ul. (...) pomimo, iż ta złożyła wcześniej zawiadomienie o przestępstwie oraz usunęła go ze wskazanego mieszkania, a zatem oczywistym było, iż pod wskazanym adresem przebywać on nie może i nie będzie, co spowodowało następnie określone skutki procesowe, w postaci nieprawidłowego doręczenia zastępczego,

- art 139 § 1 kpk. poprzez nietrafne uznanie przez Sąd za doręczoną, kierowanej do oskarżonego korespondencji, zawierającej zawiadomienie o terminach rozprawy, pomimo, iż wobec nieprawidłowego przyjęcia w protokole przesłuchania podejrzanego, wskazanego przez niego adresu byłej konkubiny jako miejsca dłuższego pobytu, pod którym przebywać on bezspornie nie mógł, korespondencja ta z obiektywnych przyczyn nie mogła mu być doręczona,

- art. 374 § 1 kpk (w brzmieniu obowiązującym w dacie pierwszej rozprawy, tj. 21.05.2014 r.), poprzez prowadzenie w dniu 2.06.2016 r. i następnych rozprawy pod nieobecność oskarżonego, pomimo wadliwości w zakresie trybu doręczenia zawiadomienia o jej terminie z jednoczesnym uznaniem braku po stronie oskarżonego obowiązku co do brania osobistego w niej udziału.

Stawiając powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego jest zasadna w takim zakresie w jakim podniesione w niej okoliczności oraz podlegające uwzględnieniu z urzędu nakazują uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W sprawie bezspornym jest, że oskarżony na żadnym etapie nie uczestniczył w postępowaniu przed Sądem I instancji. Jednocześnie podkreślić należy, że chybione są te zarzuty skarżącego, które kwestionują skuteczność wysyłania zawiadomień kierowanych do T. S. dla adres jego byłej konkubiny. Wskazać bowiem należy, że to sam oskarżony i

to trzykrotnie taki adres wskazywał- k.44, k.97 i k.109. Tym samym w żadnym wypadku nie można czynić zarzutu Sądowi Rejonowemu, że wezwania i zawiadomienia kierował na ten adres.

Pomimo powyższego w sprawie doszło do obrazy przepisów prawa procesowego związanych z kwestią zawiadomienia o terminach rozprawy, która w ocenie Sądu Okręgowego mogła mieć wpływ na treść zapadłego wyroku a to z uwagi na przeprowadzenie wszystkich dowodów bez udziału T. S..

Zwrócić bowiem uwagę należy na okoliczność ustaloną w toku postępowania odwoławczego a dotycząca tego, że od 29 sierpnia 2016 r. oskarżony był pozbawiony wolności w innej sprawie – k.339. Tym samym nie był on w stanie uczestniczyć w rozprawach mających miejsce po tej dacie tj. odbywających się w dniach: 8 września 2016 r. – k.289, 4 października 2016 r. – k.296 i 25 października 2016 r. – k.300 skoro zawiadomienia wysyłano na adres, pod którym obiektywnie T. S. nie mogło być.

Jednocześnie zauważyć należy, że co do T. S. na mocy art.38 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy- Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw przepis art.139§1 kpk stosuje się w brzmieniu „dotychczasowym”. Tym samym mając na uwadze, że akt oskarżenia do Sądu i instancji wpłynął 30 grudnia 2013 r. –k.130 a pouczenie, które otrzymał T. S. oparte było na stanie prawnym obowiązującym w dniu 6 listopada 2013 r.- k.42, to tym samym oskarżony nie był obowiązany do powiadamiania organów prowadzących postępowanie, w tym Sądu o zmianie miejsca pobytu związanego z pozbawieniem wolności.

T. S. w toku postępowania nie był poinformowany o obecnej treści art.139§1 kpk i związanego z nim art.75§1 kpk a zatem nie może ponosić negatywnych konsekwencji z tym związanych.

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok uchylono i sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S. przekazano- art.437§2 kpk, art.438pkt.2 kpk.

Przy ponownym rozpoznaniu postępowanie winno być przeprowadzone z uwzględnieniem poczynionych uwag co winno pozwolić na trafne procedowanie w sprawie, w szczególności w zakresie prawidłowego powiadomienia oskarżonego o czynnościach procesowych i w konsekwencji na określenie kwestii odpowiedzialności oskarżonego za zarzucane mu czyny.

Na podstawie art.29 ustawy Prawo o adwokaturze zasądono od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. S. kwotę 504 (pięćset cztery) zł tytułem opłaty za obronę z urzędu oskarżonego T. S. wykonywanej w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 115,92 (sto piętnaście złotych i dziewięćdziesiąt dwa grosze) zł tytułem podatku od towarów i usług od tej opłaty.